"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଥିବା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ବହୁତ-ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ପ୍ରଥମେ କୁହ ଶିବବାବା ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- : ସଠିକ୍ ସ୍ମାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେଉଁ ଧାରଣାମାନ ଆବଶ୍ୟକ ? ସଠିକ୍ ସ୍ମାଦ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉତ୍ତର:- : ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ମାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଗମ୍ଭୀରତା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର । ଏହି ସବୁ ଧାରଣା ଆଧାରରେ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସ୍ମାଦ, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମାଦ ସହିତ ମିଶିଥାଏ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର କରେଣ୍ଟ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ସେହି କରେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଆୟୁଷ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ହୃଦୟ ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ତତତ୍ତ୍ୱମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଅଟ । ତୁମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ୱଧର୍ମ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ । ତୁମକୁ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମିଳିଛି ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଆତ୍ମା ଛୋଟ-ବଡ଼ ହୋଇନଥାଏ । ଶରୀର ଛୋଟ-ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ଶରୀରଧାରୀ ନୁହେଁ । ମୋତେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ନିମନ୍ତେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଧରିନିଅ ଯେପରି ବାପ ଠାରୁ ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ପିଲା ଏପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପରମଧାମରୁ ଜନ୍ମ ନେଇ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଯଦିଓ କୌଣସି ନୂଆ ଆତ୍ମା ପରମଧାମରୁ ଆସି କାହାର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ଅଥବା କୌଣସି ପୁରୁଣା ଆତ୍ମା କାହାର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ତେବେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃ ମାତା-ପିତା ମିଳିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏସବୁ ନୂଆ କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପରମଧାମରୁ ଆସି ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି କାହିଁକିନା ମୁଁ ହେଉଛି ନଲେଜଫୁଲ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ... ମୁଁ ଆସୁଛି ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ, ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ଭଗବାନ ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଅଭିନୟ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଲଗା ଅଭିନୟ ଅଛି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଦ୍ୱାରା କେତେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ! ଏବେ କ'ଣ ହେଉଛୁ!

ଏହି ଡ୍ରାମା କିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ, କେବଳ ଏତିକି ମନେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଉଛି କି ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛୁ । ଏବେ ସଂଗମରେ ଅଛୁ ପୁଣି ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ତର୍ମନରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଓହୋ! ଅବିନାଶୀ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ-ମିଠେ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ କି କେବଳ ଟୀଚର ରୂପରେ ପାଠପଢାଇ ଘରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ତ ଟୀଚର ସହିତ ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏପରି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ, ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଥିବା ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମନେ ପକାଇଲେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ପିଲାମାନେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ କି ମୁଁ ସକାଳୁ ଉଠି ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ମାଦ କରୁଛି ? ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ କରିଥା'ନ୍ତି ନା! ଭକ୍ତି କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଆନ୍ତରିକ, ସ୍ନେହର ସହିତ ସ୍ମାଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କରି, ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନରେ ରହିଲେ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢ଼ିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ନ କଲେ ପାପର ବୋଝ କିପରି ଓହ୍ଲାଇବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ମାଦ, ଏଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ତୁମର ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ଏହି ରୋଜଗାର କାମରେ ଆସିବ । ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଗମ୍ଭୀରତା ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସହିତ ସ୍ମାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଯଦିଓ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମାଦ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ମାଦ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ମାଦ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ କରେଣ୍ଟ ମିଳିଥାଏ କାହିଁକିନା ସ୍ମାଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମାଦ ମିଳିଥାଏ । ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ରହିଛି । ଯୋଗର ବିଷୟ ଅଲଗା, ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅଟେ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ମାଦ ବିନା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଭଲ ରୂପେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କଲେ ସ୍ୱତଃ କରେଣ୍ଟ ମିଳିବ, ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବ । କରେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଆୟୁ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ସ୍ମାଦ କଲେ ବାବା

ମଧ୍ୟ ସର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମଧୁର ପିଲାମାନେ ଏହା ପକ୍କା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ପତିତ-ପାବନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସଦଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସଦଗତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜପଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା, ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି, କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହୃଦୟ ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । କିଛି ସମୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ନ ରହିପାରିଲେ ମନ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କଠାରୁ କେତେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ନିଜକୁ ନିଜେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ମୋର ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ଅଛି । କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପାଖରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି! କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଏବେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛ । ଯେତେ-ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବ ସେତେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ, ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ଫୁଲର ବଗିଚା ଅଟେ । ଯିଏ ଅନେକ କଣ୍ଟାକୁ ଫୁଲ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ କୁହାଯିବ । ସେମାନେ କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବେ ନାହିଁ । କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ କଣ୍ଟା ଅଟେ, ଅନେକଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ, ଏବେ ତୁମେମାନେ କଣ୍ଟାର ଦୁନିଆରୁ ବାହାରି ଆସିଛ, ତୁମେ ସଙ୍ଗମରେ ଅଛ । ଯେପରି ମାଳି ଫୁଲକୁ ଅଲଗା ପାତ୍ରରେ କାଢ଼ି ରଖିଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେ ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ପାତ୍ରରେ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଫୁଲମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବ, କଳିଯୁଗୀ କଣ୍ଟାମାନେ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବେ ।

ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ପୂରା ସ୍ନେହ ଅଛି ସେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ କି ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ହଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ, କେବଳ କଥାରେ ନୁହେଁ । ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଯାଦ ରହିବ ଯେ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଯେତେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ସେତିକି ତୁମକୁ ଫଳ ମିଳିବ । ଅନେକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ । ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଝୁଲା ଭରି ପୁଣି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତୁମକୁ ରତ୍ନର ଥାଳି ଭରପୁର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦାନ କରନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଆନ୍ତରିକ ଭାବେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ତ କହିବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ, ଏକଦମ୍ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିବେ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବ କାହିଁକିନା ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରାଣ ଦାନ ଦେଉଥିବା ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ବରଦାନ ଏପରି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ କ’ଣ ଥିଲୁ ଏବଂ କ’ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କାଙ୍ଗାଳରୁ ଧନବାନ ହୋଇଯାଉଛୁ, ଏତେ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବ ସେତେ ସ୍ନେହ ରହିବ, ଆକର୍ଷଣ ହେବ । ଛୁଞ୍ଚି ସଫା ଥିଲେ ଚୁମ୍ବକ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ନା । ବାବାଙ୍କ ଯାଦ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାରୁ କଳଙ୍କି ଛାଡିଯିବ । ପାପ ପଟିଯିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯେପରି ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ୱାମୀ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି ନା । ନିର୍ବନ୍ଧର ଖୁସି କ’ଣ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ? ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମର ମୋ ସହିତ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାଥିରେ ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଉନାହିଁ । ନିର୍ବନ୍ଧ ପକ୍କା ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ ଟାଣି ହେବା ଦରକାର ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଭୁଲ କର ନାହିଁ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ, ଲାଇଟ୍ ହାଉସ ହୁଅ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାର ପକ୍କା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ତୁମେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଛାତ୍ରମାନେ ପାଠପଢ଼ି ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଅ ତେବେ ଯାଇ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ବାବା ପଚାରିଥା’ନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ବସିଛ ? ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ଲାଗୁନାହିଁ । ସମୟ ହୋଇଗଲେ ପିଲାଙ୍କ ବିନା ଛଟପଟ ଲାଗିଥାଏ । ବାସ୍ ଏବେ ମୁଁ ଯିବି, ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଡାକୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦୟା ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେଠାରୁ ତୁମେ ସ୍ୱତଃ ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ସେଠାରେ ମୁଁ ତୁମର ସାଥୀ ହେବି ନାହିଁ । ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତୁମର ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢୁଛୁ । ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାତ୍ର ଅଟୁ । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ଅଥବା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ପଢୁଛୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସମସ୍ତ ମିନିଷ୍ଟ୍ରୀ ପାସ୍ କରିଦେଉଛୁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛୁ, ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରିବା ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛୁ । ହେଲଥ୍ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ), ଫୁଡ୍ (ଖାଦ୍ୟ), ଲ୍ୟାଣ୍ଡ୍(ଭୂମି), ବିଲଡିଙ୍ଗ୍ (ଘର) ମିନିଷ୍ଟ୍ରୀ ସବୁ ଏଥିରେ ଆସିଯାଉଛି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସଭାରେ ଭାଷଣ କରୁଛ ଅଥବା କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ବାରମ୍ବାର କୁହ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ଏହି ଯାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବାରମ୍ବାର ଏହି ଯାଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା

ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେତେବେଳେ କହିପାରିବ ଯେବେ ନିଜେ ୟାଦ କରୁଥିବ । ଏହି ୟାଦର ବିଷୟରେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଅଛନ୍ତି । ୟାଦ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମିଳିବ । ଯଦି ୟାଦରେ ରହିବ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇଲେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତୀର ଲାଗିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏବେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ସୁଧାର । ନିଜେ ୟାଦ କରିବ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟକୁ କହିବ, ଏହି ଠକାମୀ ଚାଲିବ ନାହିଁ । ଭିତରେ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ ମନକୁ ଖାଇବ । ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ପୂରା ସ୍ନେହ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପରି ଶିକ୍ଷା ତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଏବେ ଭୁଲିଯାଅ । ଶେଷକୁ ତ ଏସବୁ ଭୁଲିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧି ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମରେ ଲାଗିଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି-କରି ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବ । ପତିତ ଆତ୍ମା ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର । ଏହି ଶରୀର ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱ ଏଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ଯେପରି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ସହିତ ମମତ୍ୱ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ ତ ଏହି ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଯୋଗବଳରେ ତିଆରି ହେବ । ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତି ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ଆକର୍ଷିତ କରିବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ଏଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍ୱର ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମନ ହେଉନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏଥିରେ ଆହୁରି ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ପବିତ୍ର ହୋଇ ଏପରି ଶରୀର ଛାଡ଼ିବେ ଯେପରି ଲହୁଣୀରୁ ବାଳ ବାହାରିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶରୀରରୁ, ସବୁ ଜିନିଷରୁ ମମତ୍ୱ ଏକଦମ୍ ତୁଟାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏଥି ସହିତ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବାସ୍ ଏବେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଦୁନିଆରୁ ନିଜର ବ୍ୟାଗ୍ ବ୍ୟାଗେଜ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପଠାଇ ଦେଇଛି । ସାଥିରେ ତ କିଛି ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇଛି । ବାବା ତ ନୂଆ ଶରୀରର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଛନ୍ତି । ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ମିଳିଯିବ । ଏପରି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ମେହନତ କରିବା ଦରକାର । ଥକିଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଦିନରାତି ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଦ୍ରାଜିତ୍ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେପକାଇ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର । ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଏ । ମହାରଥୀ ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ହଲଚଲ ହେବେ ନାହଁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନେବେ ।

ବାବା ତୁମକୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମର ଏହି ବେହଦର ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗବଳ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏକଦମ୍ ଶାନ୍ତ କରି ଦେବ । ତୁରନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ିଯିବ, ଇଏ ଆମ ଘରର ଅଟନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ତୁରନ୍ତ ଆକର୍ଷଣ ହେବ କି ଇଏ ମୋର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ନାଡ଼ି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ଦେଖ ଏହି ଆତ୍ମା ଆମ କୁଳର ଅଟନ୍ତି ନା ନାହିଁ । ଯଦି ହୋଇଥିବ ତେବେ ଏକଦମ୍ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯବ, ଯିଏ ଏହି କୂଳର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି କଥାର ରସ ଅନୁଭବ ହେବ । ପିଲାମାନେ ୟାଦ କଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସ୍ନେହ କରାଯାଇଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସେହିଁ ଅଧିକ ପଢ଼ିବେ । ତାଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ଯେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଏ । ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟେ ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଆତ୍ମାକୁ ପଢ଼ାଉଛି । ଭବିଷ୍ୟରେ ତୁମର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ସ୍ମୃତି ରହିବ ଯେ ମୁଁ ଭାଇ-ଭାଇକୁ ପଢ଼ାଉଛି । ଚେହେରା ଭଉଣୀର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆତ୍ମା ଆଡ଼କୁ ଯାଉ । ଶରୀର ପ୍ରତି ବିଲକୁଲ୍ ଦୃଷ୍ଟି ନଯାଉ, ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା । ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଓଜନ କଲେ ଏହି ପାଠର ପଲଡା ବହୁତ ଭାରୀ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ଝୁଲାକୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ଭରପୁର କରିବା ସହିତ ପୁଣି ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ ଦାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ।

(୨) ପ୍ରାଣଦାନ କରୁଥିବା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ୟାଦ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଇ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଧାରୀ ହୁଅ ।
ଯେପରି ଡାହାଣ ହାତ ଦ୍ୱାରା ସବୁବେଳେ ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରାଯାଏ, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତ ସଦୃଶ ସଦାସର୍ବଦା ଶୁଭ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଧାରୀ ହୁଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ

ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଭଳି ହେଉ କାହିଁକି ନା କର୍ମ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ବା ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ରୂପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ । କାରଣ କର୍ମକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଚାହେଁ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଚାହେଁ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଭାବଯୁକ୍ତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର — ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ହିଁ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆତ୍ମିକ ଭାବର ଅର୍ଥ ହେଲା — ନୟନରେ ପବିତ୍ରତାର ଚମକ ଏବଂ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ପବିତ୍ରତାର ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମୱାର୍କ :-

(୧) ଯେପରି ସାକାରରେ ଥିବା ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆକାରୀ ଏବଂ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରାଉଥିଲେ, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକାର ରୂପରେ ରହି ଫରିସ୍ତା ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଭବ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଅ । ଯେପରି ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ରର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଛି, ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଅ ।